

bryderne, Arrestanter og Fanger, og det er jo ikke af mindre Betydning at faa opklaret, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig med denne Behandling, end det er i alle Enkeltheder at faa opklaret, hvorledes den Affære forholder sig, som vi nu gennem 5 Møder have drøftet. Som Forholdene nu ere paa en hel Del af vore Anstalter, vilde det være meget ønskeligt, om der blev ansat en Mand, som forbandt virkelig Sagkundskab, kritisk Sans og Interesse for disse Forhold til dels at vejlede og til dels at byde Offentligheden og Samfundsmyndigheden nogen Garanti. Naar der i denne Sag under Behandlingen af Muus—Hoff-Affæren har været talt om, at der skulde gives denne udmærkede og fortjente Mand, som Dr. Muus indrømmes at være, Lejlighed til at gøre disse Evner og disse Kræfter, som han er i Besiddelse af, gældende i Samfundets Tjeneste, og naar f. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) her i Dagsmødet erklærede, at han vilde finde det rimeligt, at Dr. Muus fik en betydelig større Pension, saa synes jeg, at det er meget naturligt at kombinere denne Tanke med, at Samfundet gør Brug af hans Arbejdskraft, Indsigt, kritiske Sans og den mandige Uafhængighed, som det sikkert fra alle Sider indrømmes, at Dr. Muus er i Besiddelse af, ved netop at knytte ham som en Slags hygiejnisk Konsulent til at have Indseende med de offentlige Institutioner, som angaa de lidende og ulykkelige. Jeg skal derfor i Forbindelse med den Tanke, som det ærede Medlem fremsatte om at yde Dr. Muus i nogen Grad Oprensning ved at give ham yderligere Pension, henstille til det højtærede Finansudvalg og den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Den højtærede Justitsminister oplyste i sit Svar til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at der i Horsens Tugthus bl. a. har været anvendt en Slags Spændetrøje, som havde foraarsaget et Brud paa en Fanges Legemsdel, og at der nu er givet Ordre til, at den eller de Spændetrøjer ikke mere maatte bruges, men at der skulde anvendes nye. Jeg maa udtale min Forbavselse over, at der overhovedet anvendes Spændetrøje i Horsens Tugthus. Det er egentlig et Stykke Middelalder, der oprulles for os her, og har man nogen Garanti for, at de nye Spændetrøjer ville blive anvendte paa en mere lempelig Maade, end de gamle ere blevne anvendte? Og jeg stiller det Spørgsmaal: Er det overhovedet nødvendigt at anvende dem, og jeg

beder navnlig det højtærede Finansudvalgs Medlemmer om at overveje, om det ikke vilde være paa Tide, at vi her i Danmark traadte ind i de mere fremskredne Staters Række ved at bandlyse alt, hvad der kan smage af Middelalder i vor Retspleje og Straffuldbyrdelse. Jeg tror, det vilde være af Betydning, om man vilde erindre den afgørende og sagkyndige, men knusende Dom, som afdøde Hospitalsdirektør Stuckenberg i sit Værk om Fængselslivet i gamle Dage har afgivet om Forholdene for et eller et Par Aarhundreder tilbage. Nu ere alle, der læse om, hvilke Misligheder der da fandt Sted i vore Straffeanstalter, enige om, at vore Forfædre stod paa et meget lavt Kulturstandpunkt, men hvorledes ville Kulturhistorikerne og navnlig Fængselshistorikerne stille sig, naar en Gang Dommen skal fældes over vore Dages Fængselsvæsen? Vil man ikke om et halvt eller helt Aarhundrede med Forfærdelse læse den Tale, som det ærede Medlem fra Horsens holdt her i Dag, og hvori han oplyste en Række graverende Enkeltheder, som ikke bleve benægtede af den højtærede Justitsminister?

Og hertil kommer et Forhold, som det ærede Medlem fra Horsens ikke fremdrog, men som jeg tidligere løseligt har fremdraget her i Rigsdagen, nemlig at det er utvivlsomt, at de, som alvorligst straffes i Horsens Tugthus, det er de abnorme, de aandssvage, som ikke have deres Plads i Fængslerne, men paa Brejninge-Anstalten, Ebberødgaard og Bakkehuset, under alle Omstændigheder ikke i Tugthuset. For ca. 1 Aars Tid siden var jeg paa et Besøg i Horsens Tugthus sammen med den nuværende Fængselsdirektør, og jeg havde da Lejlighed til at erfare, at nede i Kældercellerne, hvor Fangerne særlig have Lejlighed til at udsættes for at faa deres Helbred ødelagt, vare abnorme og aandssvage anbragte, der var en hel Koloni af aandssvage der. Jeg retter paa ny en Opfordring til den højtærede Justitsminister og de Embedsmænd, der have med den Sag at gøre, om at drage Omsorg for de ulykkelige, hvad jeg anser disse Mennesker for at være. Jeg vil ikke gerne have disse abnorme og aandssvage slaaede i Hartkorn med den professionelle Voldsforbryder, som bare af Raahedstrang gaar hen og mishandler Mennesker og Dyr. Jeg vilde meget gerne, at vi hurtigst muligt kunde skride til en menneskeværdig Behandling af disse paa samme Tid Slægtens og Samfundets Ofre. Jeg synes, at der er saa meget mere Grund dertil, som vi jo